

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: Johannes 14, 1 - 3
Middagdienst

Broeders en zusters,

- 1 Votum**
- 2 Zegengroet**
- 3 Zingen : Gezang 68 : 1 en 3**
- 4 Gebed voor vergeving van de zonden en vernieuwing door de Heilige Geest**
- 5 Schriftlezing : Handelingen 1 : 1 - 11**
- 6 Zingen : Lied 228 : 1 - 6**
- 7 Tekst : Johannes 14 : 1- 3 lezen vanaf Joh. 13 : 31**
- 8 Prediking**
- 9 Tussenzang 1 : Gezang 101 : 1 en 2**
- 10 Tussenzang 2 : Gezang 101 : 3 en 4**
- 11 Zingen : Gezang 101 : 5**
- 12 Geloofsbelijdenis op de wijs van Gezang 179a**
- 13 Dankzegging en voorbede**
- 14 Collecte**
- 15 Slotzang : Psalm 110 : 1, 2 en 4**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

Ik mag u deze morgen de blijde boodschap van de hemelvaart van onze Heer Christus Jezus verkondigen onder het volgende thema:

Wees niet ongerust bij het afscheid van uw Heer.

Vertrouw:

- 1. Op de persoon van Christus Jezus,**
- 2. Op de ambtstrouw van Christus Jezus,**
- 3. Op de terugkeer van Christus Jezus.**

Wees niet ongerust bij het afscheid van uw Heer, maar vertrouw op de persoon van Christus Jezus. Misschien hebben jullie het gisteren nog mee gemaakt jongens en meisjes. Het was wel niet zulk mooi weer, maar misschien zijn jullie toch nog even naar een vrijmarkt gegaan. En jullie kregen trek en papa en mama die zouden patat gaan halen. Maar omdat het heel druk was bij de patatzaak, zeiden ze tegen jullie: “Blijven jullie hier wachten, dan halen wij patat en komen dan straks weer terug.” Als je nog klein bent, dan is dat best wel spannend als papa en mama allebei weggaan en je achterlaten in de drukte. Met allemaal mensen om je heen die je niet kent. Waarvan de meesten ongetwijfeld aardig zijn, maar sommige misschien ook wel niet. Dan is best spannend en dan blijf je maar kijken naar de richting waarin je ouders zijn verdwenen. Zie je ze weer? Komen ze er al aan? Waarom duurt het nu zo lang? En je bent blij en opgelucht als je ze dan eindelijk er aan komen. Hè, gelukkig. Ze zijn er weer. En dan voel je dat je hart weer rustig gaat kloppen. De angst weg gaat. Het is nu weer goed.

Die onrust van toen je vader en moeder weg waren, die voelen de leerlingen van de Here Christus ook. Want de Here Christus had zo net tegen ze gezegd, dat Hij nog maar een korte tijd bij ze zou blijven. Hij heeft gezegd dat ze Hem zullen zoeken, maar Hem niet zullen kunnen vinden. Want waar Christus heen gaat, daar kunnen de leerlingen niet komen. Petrus vraagt zich af waar de Here dan naar toe gaat. Naar welke plek zouden ze Hem dan niet kunnen volgen. Petrus heeft er zelfs zijn leven voor over om Christus te kunnen volgen. Maar Jezus weet beter en Hij zegt dat ook tegen Petrus. “Jij je leven voor Mij geven? Waarachtig, Ik verzeker je: nog voordat de haan kraait zul je Mij driemaal verloochenen.”

Die woorden zullen erin hebben gehakt bij de leerlingen. Nog maar had de Heer gesproken over het feit dat iemand uit hun midden Hem zou verraden. Kort daarna was Judas weg gegaan. Nu spreekt de Here over zijn vertrek. Hij spreekt ook over verloochening van Hem door Petrus. Wie zal het de leerlingen kwalijk nemen, dat ze bij al die nare mededelingen onrustig worden. Wat gaat er allemaal gebeuren?! Ze willen dat helemaal niet.

En de Heer die het hart van zijn leerlingen kent, gaat hen in de verzen van onze tekst gerust stellen. En Hij begint daarbij met een beroep te doen op hun geloof en vertrouwen. Nu is het vanuit de grondtekst niet helemaal duidelijk hoe we de woorden van vers 1 precies moeten vertalen. In de NBV staat: vertrouw op God en vertrouw op Mij. Maar de werkwoordsvorm zoals die gebruikt is hoeft niet een gebod te betekenen. Het kan ook vertaald worden met: jullie vertrouwen op God. Er zijn mensen die zeggen dat het vreemd zou zijn als de Here tegen zijn gelovige leerlingen zou zeggen dat ze in God moeten geloven. Op God moeten vertrouwen. Als gelovige mensen doen ze dat natuurlijk. Toch is het ook goed denkbaar dat het nuttig is dat de Here Christus ze oproept om op God te vertrouwen. Dan is het op zich geen oproep aan ongelovige mensen, maar dan is het wel een oproep om hun blik op God te richten. Tot nu toe hadden ze houvast gevonden in de aanwezigheid van Christus in hun midden. Aan die aanwezigheid zou binnenkort een einde komen. En daarom zou het ook goed mogelijk zijn als Christus ze dwingt om hun geloofsoog te gebruiken. Om niet te blijven staren naar de plek van Christus die straks leeg zal zijn, maar hun ogen op God te richten. Als Christus op de Hemelvaartsdag naar de hemel gaat en door een wolk aan hun oog onttrokken wordt, dan zullen ze er niet aan ontkomen om naar de hemel te blijven staren. En dan zullen twee mannen in witte gewaden, twee engelen, hen herinneren aan de woorden die Christus tegen hen gesproken had. Want de engelen zeiden: ‘Galileeërs, wat staan jullie naar de hemel te kijken? Jezus, die uit jullie midden in de hemel is opgenomen, zal op dezelfde wijze terugkomen als jullie Hem naar de hemel hebben zien gaan.’ Ze moeten niet naar de hemel blijven staren waar Christus in verdwenen is. Nee, ze moeten hun ogen op Hem richten in geloof.

Want ze hadden Hem toch wel leren kennen in die drie jaar dat ze samen zijn geweest. Hij heeft toch laten zien hoe groot zijn liefde is. Hij heeft toch laten zien dat heel zijn leven ten dienste staat van zijn leerlingen op aarde. Daarnet had Hij dat weer prachtig

laten zien. Hij had hun vuile voeten gewassen. Hij had zijn rust opgegeven om mensen te genezen. Hij had mensen onderwijs gegeven. Hij had zelfs liefde getoond voor hoeren en tollenaars. Hij had zijn macht laten zien door de wind en de zee het zwijgen op te leggen. Hij had zijn macht getoond door Lazarus uit de dood op te wekken.

Vertrouw op God en vertrouw op mij. Geheel zonder aarzeling zet Christus zichzelf in één adem naast God. Zoals ze op God moeten vertrouwen. Zo moeten ze op Hem vertrouwen. Want Hij is niemand minder dan de ware Zoon van de ware God. Hij is de Christus. Hij is hun vertrouwen meer dan waard. Dat in de eerste plaats. Laten we nu met elkaar het eerste en tweede vers van Gezang 101 zingen.

Wees niet ongerust bij het afscheid van uw Heer, maar vertrouw op de ambtsrouw van Christus Jezus. Dat is het tweede dat we gaan zien. Waarom ging de Here Jezus nu weg van de aarde, jongens en meisjes? Was dat omdat Hij niet meer bij ons wil zijn? Omdat Hij vond dat we het nu maar weer zelf moesten gaan uitzoeken als mensen. Want de meeste mensen wilden toch niet in Hem geloven. Op zichzelf zou dat niet vreemd zijn geweest. Als allerlei mensen ons duidelijk maken dat ze ons liever kwijt zijn dan rijk, dan is het vaak maar het beste om weg te gaan. Maar dat is niet de reden waarom de Here Christus weggaat. Hij gaat niet weg omdat Hij niet bij ons wil zijn. Hij gaat juist weg omdat Hij ons bij zich wil hebben. Hij gaat vooruit. Bijna als een kwartiermaker zoals het leger die kent. Kwartiermakers zijn soldaten die een legerkamp inrichten. Ze zorgen dat er tenten zijn om te slapen. Plekken zijn om te ontspannen. Ze zorgen ervoor dat er een keuken is waar eten kan worden klaar gemaakt. Een kantine waar gegeten kan worden. Dat er ruimtes zijn met computers die de soldaten kunnen gebruiken om contact te hebben met familieleden. Ze zorgen ervoor dat er werkplaatsen zijn waar wapens en voertuigen kunnen worden onderhouden en gerepareerd.

En nu de Here binnenkort weggaat, moeten de leerlingen weten waarom Hij weggaat. Namelijk om een plaats voor hun gereed te maken. Het is natuurlijk heel verleidelijk om te fantaseren over die plaats. Hoe ziet dat eruit? Is het een groot appartementencomplex? Of lijkt het meer op een woonwijk met allerlei huizen? Of lijkt het op een hotel of congrescentrum met grote gemeenschappelijke ruimtes en een kamer waar je je kan terugtrekken? We weten het niet. De woordkeuze van de Here biedt geen enkel houvast. De Here gebruikt het neutrale woord ‘verblijfplaatsen’. Dat kan dus van alles zijn. We moeten daar dus maar niet te veel over fantaseren, want dat levert toch niets op.

Maar wat wel heel belangrijk is om te beseffen is dat het vertrek van de Here Christus een vertrek is om ons. Hij gaat weg van ons, omdat het doel van zijn werk is om ons een blijvende plek te geven bij God. Om het huis van zijn hemelse Vader ook voor ons tot een thuis te maken. Daarvoor moet nog het nodige gedaan worden en daarom gaat Hij weg. Maar omdat Hij weg is gegaan met het oog op ons geluk, mag je rustig zeggen dat Hij in zijn hart altijd bij ons is. Want zijn hart gaat naar ons uit. Wat wel blijkt uit het feit dat Hij voor ons aan het werk is.

Dat is ook een van de grote bronnen van blijdschap voor de Here Christus geweest toen Hij naar de hemel ging. Hij werd daar niet alleen met grote eer binnen gehaald omdat Hij zijn opdracht had volbracht. Omdat door zijn lijden en overwinning, de duivel uit de hemel gegooid kon worden. Ook was het voor Hem een grote vreugde dat zijn Vader Hem de plaats aan zijn rechterhand toewees. Maar zijn grootste vreugde was toch dat Hij van zijn Vader alle macht kreeg in de hemel en op de aarde, zodat Hij vanuit de hemel zijn kerk, zijn bruid, zijn kinnen regeren, beschermen en onderhouden.

Jezus Christus maakt een plaats gereed voor u en mij. Het is zijn ambt om ons te verzorgen, om voor ons te pleiten bij zijn Vader, om ons te regeren en te beschermen. Dat ambt heeft Hij hier op aarde met grote trouw bekleed. Zelfs tot in de dood en tot in de helse verlaten. Dat ambt mag Hij nu in heerlijkheid vervullen ten behoeve van zijn bruid, de kerk die Hij gekocht heeft.

En het gaat dus over u en mij. Christus is voor u en mij bezig. Hij maak een plaats voor u gereed. En u hoeft zich niet angstig af te vragen of er voor u ook wel een plaats is. Want Christus spreekt over 'vele' plaatsen. Er is plaats voor u en voor u, voor jou en voor jou. Er zal niemand buiten blijven om de reden dat er geen plaats meer was. Wat Christus heeft meegemaakt bij zijn geboorte, dat Hij geboren moest worden in een stal, omdat er geen plaats in de herberg meer was, dat zal geen van de gelovigen overkomen. Er zijn vele plaatsen. En als dat niet zo zou zijn geweest, dan had Christus het verteld. Zo bindt Hij de leerlingen op het hart.

Logees ontvangen. Mensen die bij je blijven slapen. Bedden gereed maken. Handdoeken klaar leggen. Dat brengt altijd een zekere spanning met zich mee. Iemand komt voor een tijd bij je in huis. Eet met je en praat met je. Maakt deel uit van je leven. Als de logees mensen zijn die je graag bij je in de buurt hebt, dat geeft dat vreugde en blijdschap. Zo is Christus in blijde verwachting van onze komst bezig in de hemel. Hoeveel

mensen kent u die ooit een plaats voor u gereed hebben gemaakt? Dat vraagt om inzet van mensen voor u. En dat is dus wat we zien bij de Here Christus. Hij zet zich voor u en mij in. Hij investeert in ons, want zijn hart gaat naar ons uit. Hij verwacht ons en kijkt naar onze komst uit. Wat een feest! Wat een vreugde! De Here Christus gaat naar de hemel om daar de vervulling van zijn ambt – een ambt dat Hij met grote liefde en vreugde vervult – voort te zetten. Dat in de tweede plaats. Laten we nu van Gz. 101 de verzen 3 en 4 zingen.

Wees niet ongerust bij het afscheid van uw Heer, maar vertrouw op de terugkeer van Christus Jezus. De engelen die bij de hemelvaart van onze Heiland aan de apostelen verschenen die hadden het er ook over. Christus is weg gegaan, maar Hij komt ook terug. Dat kan ook niet anders als je Christus kent. Hij kan en wil zijn kerk niet in de steek laten. Het is ondenkbaar voor Hem dat Hij zijn bruid niet meer zou ontmoeten. Hij komt terug.

Toch levert het begrijpen van deze woorden van de Here toch wel enige problemen op. Want hoe zit dat dan. Als we hier aan de wederkomst van de Here denken, dan moeten we toch vaststellen dat de apostelen al lange tijd geleden overleden zijn. Hoezo gaat de Here hen dan meenemen naar de plaats waar Hij zelf is. Daarom zijn er ook wel mensen die bij de terugkeer denken aan de uitstorting van de Heilige Geest. Toch is dat onwaarschijnlijk omdat Christus hier toch duidelijk over zichzelf spreekt en er bij de Heilige Geest ook niet sprake is van een Geest met gelovigen met zich mee neemt.

Ik geloof dat we hier niet te veel moeten willen doen met de woorden van de Here Christus. Gezien het voorafgaande, waarin de Here tegen de apostelen gezegd heeft dat zij Hem niet zullen kunnen volgen als Hij straks weggaat, is dit vooral bedoeld als geruststelling dat Hij ze niet zal vergeten en achter zal laten. Maar dat ze herenigd zullen worden en dat ze zullen zijn waar Hij ook is. Ook moeten we bij deze woorden van de Here beseffen dat ze in de apostelen ook tot de hele kerk gericht zijn. Dus ook tot u en mij.

Maar velen zullen al voor de openbare wederkomst van de Here in heerlijkheid tot Hem mogen gaan. Op een dag als vandaag mogen we dus ook rustig aan onze geliefden denken die in de Here zijn ontslapen. Zij zijn bij Hem. Zij hebben de plaats die Christus voor hen gereed heeft gemaakt al ingenomen. Zij zijn bij Hem en zullen nooit meer afscheid van Hem hoeven te nemen. Maar hoe heerlijk dit ook is, het feest zal pas com-

pleet zijn als de Here Christus weer op aarde is gekomen. Als de doden zijn opgestaan uit het graf. En als Christus al de zijnen met zich meevoert naar het nieuwe Jeruzalem. Dan heeft onze Heer Jezus Christus zijn werk voltooid. Dan is er alle ruimte voor een groot feest en een groots samenzijn. Nu is Christus nog in de hemel en zijn wij hier op aarde. Maar dat betekent alles behalve dat Hij ons vergeten is. In zijn hart is Hij bij ons. In zijn daden zorgt Hij voor ons en Hij kijkt uit naar de dag waarop Hij zal terugkomen en ons in volle heerlijkheid, met lichaam en ziel, zal kunnen meenemen naar het huis van zijn en onze Vader.

Amen